

[Camre]

fortsætte med en udvikling, hvor de offentlige udgifter, som den enkelte borger ikke føler er til egentlig gavn for hende eller for ham, vokser på bekostning af produktive formål, samtidig med at vi for at opretholde levestandarden må låne af andres produktion og i øvrigt derved udkonkurrerer en række fattigere lande på det internationale lånemarked. Vi må derfor føre en aktiv erhvervspolitik, således at der i stærkere tempo kan skabes nye arbejdspladser. Opbygning af en betydelig lønmodtagerejet investeringsfond er et væsentligt middel hertil.

Det bliver 1980ernes store opgave at få styr på den offentlige sektor, som uden en bevidst social og nytænkende politisk styring kan risikere at tappe samfundet for ressourcer, som kunne nyttiggøres på en for det store befolkningsflertal bedre måde.

Jeg vil gerne til slut takke formanden for finansudvalget og kollegerne i udvalget for et godt samarbejde i det finansår, der snart slutter. Jeg vil også gerne på de socialdemokratiske finansudvalgsmedlemmers vegne bringe en tak til finansudvalgets dygtige sekretariat for den altid omhyggelige og venlige hjælp, som vi modtager.

Jeg skal anbefale folketinget at stemme for finanslovsforslaget 1980.

Bertel Haarder (V):

Set i forhold til de problemer, der kommer i 1980, var regeringens oprindelige helhedspakke en dværg, som slet ikke var tilstrækkelig – desværre.

Nu er den blevet til en overskåren dværg uden hoved. Helhedspakken er blevet stærkt svækket, ikke fordi problemerne er blevet mindre, de er tværtimod blevet værre, for i mellemtiden har OPEC-landene forhøjet olieprisen fra 18 \$ til måske 26 \$ pr. tønde. I mit manuskript står der 24 \$; det viser, hvor hurtigt det går mod afgrunden lige for tiden. Men alligevel er pakken altså blevet svækket, og det er sket som straf for, at regeringen ikke kan få flertal for sin fondssocialisme, som der aldrig har været flertal for, og som vælgerne for ganske nylig endnu en gang har sagt nej til ved at sende os, som er valgt, herind. Regeringen er sur på sit folk, og derfor vil den nu straffe sit folk. Folket skal piskes med skorpioner, fordi det er uenigt med regeringen om fondssocialismen.

Det er ikke, fordi folket ikke ønsker skrappe indgreb, i så fald kunne man forstå regeringen. Alt tyder på, at befolkningen siger klart ja til skrappe indgreb, hvis det kan hjælpe noget. Det, som folket og folketinget har sagt nej til, det er noget, der ikke har noget med problemerne at gøre, men som alene har til hensigt at styrke den socialdemokratiske fagbevægelses magtmonopol og nedbryde den sidste rest af magtbalance i samfundet. Men folket skal straffes alligevel. Det skal udsættes for større arbejdsløshed, større skatter, mindre økonomisk handlefrihed, og vi og vore børn skal yderligere pålægges gældsbyrder.

En regering, som foretager den form for gidseltagning, er en skidt regering, en forkert regering. Det er et frygteligt ansvar, statsministeren og finansministeren påtager sig i disse dage. De kunne have brugt deres autoritet – hvis de havde sådan en – og talt dun-der til deres egne, men i stedet har de dukket nakken og ofret alt i et tilmed forgæves forsøg på at bevare den hellige alliance med LO-toppen. De bruger deres tid på at fortælle os og befolkningen, hvor fantastisk store indrømmelser fagbevægelsen har givet. Ja men når det nu så klart erkendes, at det slet ikke er nok, skulle de så ikke i stedet bruge deres tid på at tale landets sag?

Lad os se på, hvad egentlig den yderligere forringelse af regeringens helhedspakke betyder for finansloven.

For det første stiger omkostningerne og priserne og dermed arbejdsløsheden. For hver procent indtægterne stiger, bliver der 9.000 flere arbejdsløse og 1½ mia. kr. større betalingsbalanceunderskud i 1983. Det har vi fra finansministerens egne økonomer. Dermed stiger gælden og udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge, og der bliver færre til at tjene de penge, hvoraf de større skatter skal tages. Samtidig stiger lønudgifterne for det offentlige, og hver gang de offentlige udgifter stiger, må der yderligere besparelser til på de offentlige udgifter, hvis skatterne ikke skal stige yderligere. Men det er der jo ikke gjort noget særligt tilløb til.

Finanslovsforslaget var i forvejen et ynkeligt skue med de helt utilstrækkelige besparelser, som end ikke tilnærmelsesvis opvejer de 847 nye stillinger, som oprettes med vedtagelsen af finanslovsforslaget i dag, hvortil kommer alle de mange aktstykker, som året